

ปีที่ 64 ฉบับที่ 22123 วันพฤหัสบดีที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 หน้า 20

สมตะ:วันออก

๓ พัดชนนิก

youthachai@yahoo.com

ประเทศจีนเป็นประเทศขนาดใหญ่ที่มีประชากรมากกว่า 13,000 ล้านคน เป็นประเทศที่มีความต้องการบริโภคทรัพยากรต่างๆ อย่างสูง ดังนั้นหากการบริหารทรัพยากรมีปัญหา ก็จะทำให้เกิดปัญหาที่กินคนจำนวนมาก อย่างที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในยุคที่เหมาเจ๋อตงบริหารบ้านเมือง ด้วยการเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมหนัก อุตสาหกรรมเหล็ก จนเกิดอาหาวาขาดแคลน และประชากรอดตายนับล้าน

ภายหลังการเปิดประเทศ เปิดตลาด จีนได้ใช้ยุทธวิธีต่างๆ ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นการลดภาษีที่ดิน ไปถึงการไม่เก็บภาษีที่ดินทำนา การจูงใจให้คนมาทำการเกษตร การหาทางช่วยด้านกรรมวิธี และเทคโนโลยีในการเพาะปลูกเพื่อให้ผลผลิตที่ดีขึ้น เช่น การช่วยพัฒนาสายพันธุ์ ปรับปรุงคุณภาพดิน การใช้เครื่องจักร การให้ความรู้ต่อเกษตรกร รวมไปถึงการจัดซื้อพืชผลจากต่างประเทศเพื่อมาบำรุงเลี้ยงความต้องการภายในที่ยังขาด

อย่างเช่นข้าวเหลือง หรือข้าวโพด เป็นพืชที่จีนนำเข้าเป็นจำนวนมาก และยังเป็นข้าวเหลือง

และข้าวโพดดัดแปลงพันธุกรรม หรือเรียกง่าย ๆ ว่า พืช GMO (Genetic Engineering) ซึ่งพืช (หรือสัตว์) ที่ถูกดัดแปลงพันธุกรรมจากกระบวนการทางพันธุวิศวกรรม โดยในปีที่แล้ว จีนได้นำเข้าข้าวเหลือง GMO มากถึง 58.38 ล้านตันจากสหรัฐฯ บราซิล และอาร์เจนตินา เพื่อนำมาใช้ผลิตน้ำมันสำหรับปรุงอาหาร และนำไปทำเป็นปุ๋ย โดยทางการของจีนชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการนำเข้าข้าวเหลืองว่า จีนมีความต้องการในการบริโภคข้าวเหลืองมากกว่า 70 ล้านตัน แต่สามารถผลิตได้เองเพียง 13-14 ล้านตันเท่านั้น

ในความเป็นจริง ที่ผ่านมามีพืช GMO ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่สำหรับจีน เพราะมีการนำเข้าพืชผล GMO หลายอย่างเป็นจำนวนมาก ทว่าอาหารเหล่านั้นส่วนใหญ่ก็ยังไม่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่มนุษย์บริโภคโดยตรง กระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ มีคนเข้าชื่อขอให้กลุ่มผู้ปกครองจีน ให้ช่วยเร่งพิจารณาเรื่องการเพาะปลูกข้าว GMO หรือข้าวตัดต่อพันธุกรรมขึ้น เนื่องจากจีนรับรองความปลอดภัยข้าว GMO รุ่นแรกของจีนในปี 2552 แต่ยังไม่อนุญาตการผลิตเพื่อการพาณิชย์ จนกว่ามติสภารัฐมนตรีจะเป็นเอกฉันท์ ขณะที่ใบรับรองข้าว GMO "BT" ที่ใส่ยีนต่อต้านศัตรูพืช ก็จะหมดอายุลงในปีหน้า

ประเด็นนี้กลายเป็นที่ถกเถียงขึ้นมาทันที เพราะที่ผ่านมาแม้จะมีการทดลองปลูกข้าว GMO หรือแม้แต่มีการจัดแข่งขันข้าว GMO ในบาง

ข้าวGMO

พื้นที่เพื่อทำการโปรโมต ศึกษา ทดลองกิน แต่จนถึงปัจจุบัน ข้าว GMO ยังไม่ใช่พืชผลทางการเกษตรที่ได้รับอนุญาตให้ปลูกและผลิตในเชิงพาณิชย์หรืออุตสาหกรรมใดๆ

กลุ่มคนที่สนับสนุนเรื่องนี้จะมองว่า ข้อดีของพืช GMO ก็คือสามารถป้องกันศัตรูพืช มีความแข็งแรงไม่ป่วยง่าย อีกทั้งให้ผลผลิตที่ดี ก่อให้เกิดผลประโยชน์ในด้านปริมาณและความคุ้มค่าในการเพาะปลูก อีกทั้งจะช่วยเพิ่มทุนอุปทานความต้องการข้าวในประเทศได้อย่างดี

การผลิตด้านการปลูกข้าว GMO เป็นวงกว้าง หรือเชิงพาณิชย์ย่อมถูกคัดค้านจากบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเล็งเห็นว่า จนปานนี้ยังไม่มียุทธวิธีที่แน่นอนว่า พืช GMO นั้นมีผลต่อสุขภาพร่างกายของมนุษย์อย่างไร แม้ว่าจะมีการปลูกพืช GMO บนโลกมาเป็นเวลาหลายสิบปี แต่ข้อมูลด้านนี้กลับยังมีน้อยจนเกินกว่าจะเชื่อใจได้ว่าปลอดภัยเพียงพอ

ประเด็นต่อมาก็คือ จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา กระบวนการเร่งการผลิตพืชผล มักจะต้องสัมพันธ์กับปริมาณของประชากรที่เพิ่มขึ้น

ปัจจุบันปริมาณข้าวที่จีนมี ก็สามารถเลี้ยงคนในประเทศได้ในระดับหนึ่ง ในขณะที่อัตราการเพิ่มของประชากรจีนก็ได้ไม่มากนัก แถมยังมีข้าวที่สามารถส่งออกขายต่างประเทศได้อีกในจำนวนหนึ่ง ดังนั้น ถึงแม้ว่าผลผลิตข้าวในประเทศจะไม่ได้มีจำนวนล้นเหลือ แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่จะนำเอาสุขภาพของคนจีนนับพันล้านคนมาเสี่ยง

ที่สำคัญก็คือ หากต้องการพันธุ์ข้าวที่มีความแข็งแรง หรือต้องการผลผลิตที่ดีขึ้น ก็ยังมีวิธีอื่นๆ อีกมากมายที่เป็นวิธียุทธวิธีที่ปลอดภัยกว่าการใช้พืช GMO ให้เลือก เพราะนี่ไม่ใช่ปัญหาแค่การกินแล้วต้องเสีย หรือว่าต้องผูก แต่เป็นความเสี่ยงที่จะต้องใช้เวลาลาหลายปีกว่าจะเห็นผลว่าเป็นคุณหรือโทษอย่างไร ซึ่งเมื่อถึงเวลาอาจจะสายเกินการณ์ก็เป็นได้

สำหรับจีน ณ จุดนี้เป็นการตัดสินใจเพื่อมองไปในอนาคต ว่าต้องการจะใช้ข้าวอะไรปริมาณแค่ไหนในการเลี้ยงดูคนในประเทศ หากต้องการจะเน้นผลประโยชน์ ปริมาณผลผลิต เม็ดเงินเป็นหลัก ก็อาจจะมีการนำเข้ามีการปลูกข้าว GMO ในเชิงพาณิชย์กว้างขึ้น หรือสร้างจุดทดลองบางส่วนแบบที่จีนชอบทำ แต่ถ้ามองด้านความปลอดภัยเป็นหลัก จีนก็จะทำการยับยั้งไว้ก่อน แล้วก็ไปเร่งการวิจัยให้เป็นรูปธรรมขึ้น หลังจากหลายปีที่ผ่านมาความคืบหน้าไม่มากนัก

ข้าวยังคงเป็นผลผลิตที่สำคัญสำหรับโลกใบนี้ หลายๆ ประเทศให้ความสำคัญกับนโยบายข้าวอย่างยิ่ง เพราะข้าวไม่ใช่เป็นแค่ "เงิน" แต่ข้าวยังเป็นสิ่งที่ "หล่อเลี้ยง" ชีวิตหลายๆ ชีวิตบนโลกให้ดำเนินต่อไปอย่างปกติสุข แต่แล้วเสียดายประเทศไทยที่มีพันธุ์ข้าวที่ดีที่สุดในโลก เคยมีข้าวเหลือเฟือ จนสามารถส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลกได้มานาน กลับถูกนโยบายประชานิยม ที่ไปขูดเอา "ความโลภ" และ "ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์" ของชาวนาไทย จนทำให้ไม่สามารถมีข้าวดีๆ ในราคาที่สามารถส่งออกได้ดีเหมือนเดิม นอกจากจะเสียแชมป์ส่งออกแล้ว ยังต้องเที่ยวร่ำขายข้าวแลกรถไฟ หรือแลกของกับประเทศอื่น เพื่อระบายสต็อกข้าวในโกดัง ที่พร้อมจะเน่าเสีย ถูกมอดแทะกินอยู่ตลอดเวลา

นโยบายที่เอา "เงิน" กับ "ความโลภ" นำหน้าเช่นนี้ จึงทำให้ผลผลิตข้าวไทยดีๆ ต้องถูกเก็บจนเน่าเสียอย่างไร้ค่าจำนวนมาก ยังไม่รวมถึงกระบวนการโกงอย่างเป็นระบบ จนต้องมีการเผาโกดังเก็บข้าวทำลายหลักฐานเป็นระยะๆ จากประเทศที่มีข้าวเหลือเฟือ ไทยอาจจะกลายเป็นประเทศที่ต้องซื้อข้าวจากเพื่อนบ้าน (ที่ราคาถูกกว่าเพราะไม่มีจำนำข้าว) มากินในเร็วๆ นี้ก็ได้